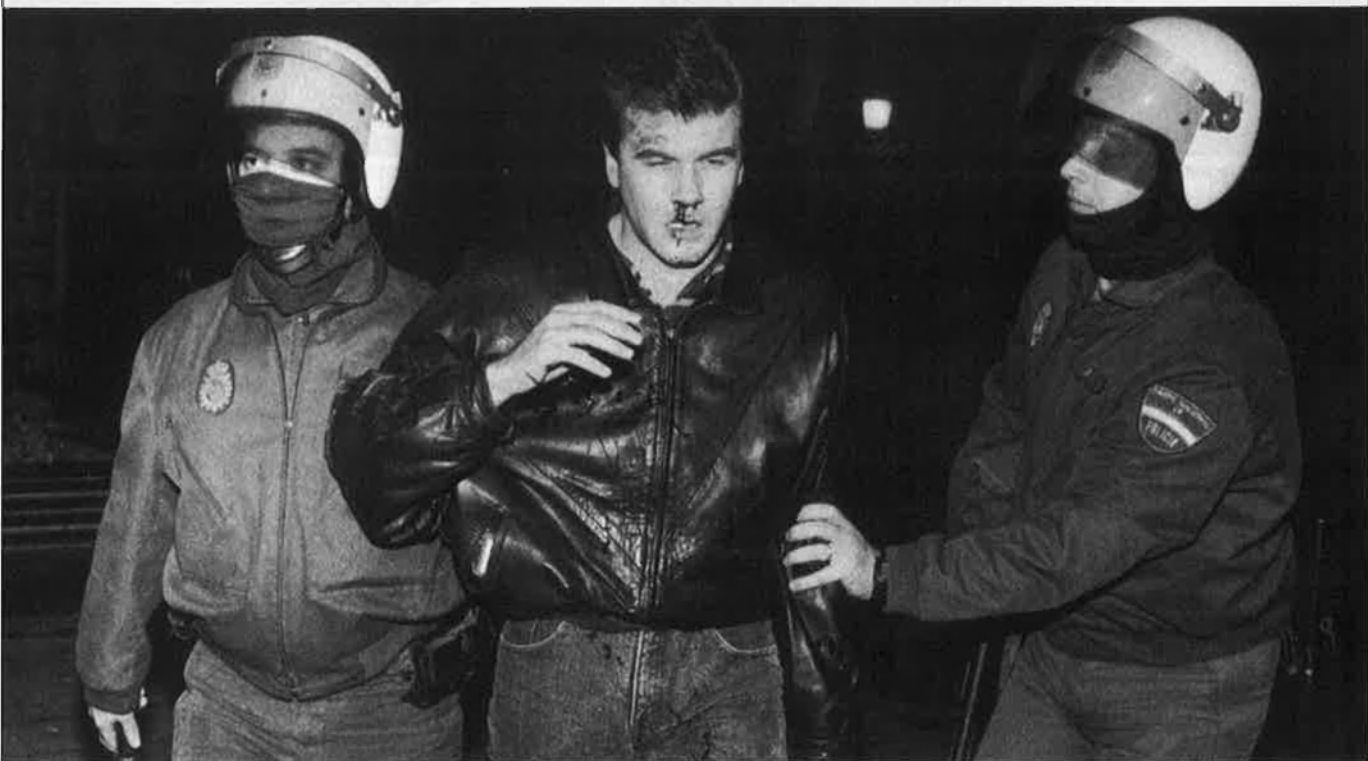

L'horari de tancament dels bars provoca violents aldarulls al barri antic d'Alacant

La guerra dels 'cubates'

L'aplicació de l'ordre de la Generalitat valenciana establint que els bars no puguin tancar més tard de les tres de la matinada ha fet esclatar a Alacant un greu conflicte ciutadà. L'enfrontament al voltant del dret al lleure nocturn fa anys que s'arrossega.

El primer dia d'aldarulls acabà amb sis joves atesos als hospitals, nou agents amb contusions i quatre detinguts.

RAFA ARJONES / INFORMACION

Els primers enfrontaments es van produir la matinada del 13 de febrer, quan els propietaris dels pubs del nucli antic alacantí, conegut popularment com "el barri", decidiren complir al peu de la lletra l'ordre de la Generalitat valenciana que regula l'horari de tancament d'aquests negocis. A les tres en punt de la matinada, la música deixà de sonar, els cambres posaren les begudes en gots de plàstic i les persianes començaren a caure. Els milers de joves que a aquella hora omplien els carrers del barri, desorientats i calents, organitzaren una sonora xiulada i començaren a cridar consignes contra València, la policia i l'alcalde de la ciutat, Àngel Luna.

A poc a poc, els concentrats es desplaça-

ren fins a la plaça de l'Ajuntament, on es tornaren a produir crits i incidents i on començaren les càrregues policials. La batalla finalitzà vora les cinc de la matinada amb sis joves atesos als hospitals de la ciutat, nou agents de la policia amb contusions, quatre detinguts i nombrosos danys a papereres, contenidors i aparadors de les botigues del centre.

El governador civil d'Alacant, Alfons Clavé, justificava a l'endemà l'acció policíaca al·ludint a l'agressió que patiren les forces de l'ordre per part de grups aïllats de joves. "Els joves estaven incomplint la llei", explicà Clavé, "La policia va actuar molt prudentment fins que alguns grups començaren a llançar ampolles i pedres, i a agredir agents. Evidentment s'hagueren

de defensar amb els mitjans de què disposen".

La versió policíaca acusava l'Associació de Comerciants del Centre Antic (ACCA) d'haver induït els avalots i, inclús, d'encapçalar la manifestació. L'ACCA va negar aquestes afirmacions i va assegurar que les càrregues policials havien estat brutals i excessives. "Els policies han repartit llenya a dreta i esquerra, no es pot confondre tota la gent amb els quatre violents que sempre s'aprofiten de l'anonimat per a fer la seua", afirmava Paco Huesca, president dels propietaris de la zona.

La nit del 14 de febrer, dissabte, 140 policies (60 d'ells provinents de la Unitat d'Intervenció Ràpida de València) prenién el centre de la ciutat en previsió de nous

L'alcalde d'Alacant, Àngel Luna, és absolutament contrari a la revocació de l'ordre que obliga els bars a tancar a les tres de la matinada.

ARXIU

disturbis. Els avalots es reproduïren, encara que en aquesta ocasió controlats amb més professionalitat pels policies que evitaren la perillosa concentració de la nit anterior. Malgrat això, les carreres i els incidents aïllats tornaren a omplir la matinada d'Alacant i dos joves més eren detinguts i deu rebien cops i contusions d'escassa importància.

L'endemà, dilluns, l'ajuntament en ple aprovava una moció, presentada per l'únic regidor del grup independent Solidaritat Cívica Alacantina, on es donava suport a la decisió de l'alcalde, Àngel Luna, i a l'actuació de les forces de la policia. La moció es va aprovar amb l'abstenció del PP i d'EU, que posaren objeccions a la redacció del text i demanaren una investigació per a comprovar la conveniència de la intervenció de la policia.

BALLAR O DORMIR

Aquests enfrontaments no són més que la conseqüència lògica de la lluita que des de fa cinc anys mantenen l'associació de veïns de la zona i els propietaris i clients dels bars instal·lats al barri. Els uns defensen el seu innegable dret al descans, i els altres el tampoc menyspreable dret a la diversió. La història va començar fa uns quinze anys quan els primers bars s'instal·laren en la zona. Aleshores, els locals eren pocs i els hàbits de la gent no arribaven més enllà de la una o les dues de la matinada. Però el temps ha canviat el nombre de locals i els costums dels seus clients. Durant els últims anys de la dècada dels vuitanta hi hagué una absoluta per-

missivitat i la zona va esdevenir un autèntic paradís per a la bona marxa. Els quasi cent locals de tots els estils i per a totes les tribus urbanes que es concentren en poc més de quatre carrers, la tolerància i la conversa distreta, que són la tònica general, i el conjunt urbà, acollidor i entranyable, han fet del barri una oferta que encaixa perfectament amb el clima suau de la ciutat.

Els joves s'oposen al tancament dels bars a les tres de la matinada amb diversos arguments: "No poden fer això. És una aberració i una estocada a la joventut alacantina. Es volen carregar el barri", diu un. "Ací no hi hauria de viure ningú. Tot haurien de ser bars i restaurants i crear una gran àrea d'oci que potencie la zona", opina un altre. Un tercer comenta: "La marxa és Alacant. Si som mediterranis hem de reconèixer que la nit és consubstancial al nostre caràcter".

Al nucli antic hi viuen unes 2.500 persones, que, des de l'any 1990, han denunciat diverses vegades la progressiva perllongació dels horaris de tancament, fins arribar a les sis i les set de la matinada els caps de setmana. Els veïns diuen que no poden dormir: "La música està molt alta. Hi ha gent que treballa i, de vegades, és impossible cloure els ulls. Ací, a l'habitació del meu fill, no es pot dormir des de dijous fins diumenge perquè tremola tot i el rebombori se sent com si el tingueres a l'orella. Si almenys fóra bona música...". "Mire com tinc la casa", explica a aquest redactor un altre veí del barri, "les rajoles de la cuina cauen i el terra el tinc solt de les vibracions. Els divendres i dissabtes he

d'estar fora de casa fins les quatre de la matinada. Abans d'aquesta hora és inútil tractar de dormir". Els veïns denuncien també el lamentable estat en què queda el barri després de les *mogudes* nocturnes: pixum, vòmits i vidres escampats pertot arreu.

ECLIPSI DE "LUNA"

L'alcalde de la ciutat, Àngel Luna, va decidir l'any passat tractar de conciliar les postures d'ambdues parts. Després de moltes reunions, veïns i propietaris de la zona acordaren que el tancament es faria a les quatre de la matinada de forma provisional i per tal d'anar canviant els hàbits de la gent fins fer-los coincidir amb la llei.

En opinió de l'alcalde, el període transitori ja s'ha acabat i s'ha de complir la legislació. "El nou horari es troba al mig. Potser no satisfà ningú, però és la llei i és igual per a tots, a banda que així es respecten els dos drets. Però l'aplicació de la norma és innegociable", afirma Luna.

De tota manera, el conflicte ha evidenciat alguns punts foscos que ningú no arriba a entendre. Tots, veïns i comerciants, es demanen per què l'Ajuntament ha concedit llicències d'obertura a dojo durant els últims anys i ara sembla haver decidit tancar l'aixeta. Els deu mil milions de pessetes que s'invertiran en la rehabilitació del barri i la repoblació de la zona que preveu el pla RACHA (Rehabilitació i Arquitectura del Centre Històric d'Alacant) en poden ser la causa.

Francesc M. Anton